

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
114/16. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2016. október 20.

A főtanácsnok indítványa a C-413/14. P. sz. ügyben
Intel Corporation Inc. kontra Bizottság

Wahl főtanácsnok megítélése szerint helyt kellene adni az Intel azon fellebbezésének, amelyet az ellen nyújtott be, hogy az erőfölényével való visszaélés miatt 1,06 milliárd euró bírságot szabtak ki vele szemben

Az ügyet új eljárás lefolytatása céljából vissza kellene utalni a Törvényszékhez

2009. május 13-i határozatában¹ a Bizottság az amerikai mikroprocesszor-gyártóval, az Intellel szemben 1,06 milliárd euró bírságot szabott ki, amiért az az Európai Unió és az Európai Gazdasági Térség (EGT) versenyszabályait megsértve visszaélt az x86² processzorok³ piacán fennálló erőfölényével. A Bizottság egyébiránt arra kötelezte az Intelt, hogy azonnal vessen véget a jogsértésnek, amennyiben ezt még nem tette meg.

A Bizottság szerint az Intel 2002 októbere és 2007 decembere között visszaélt az x86 processzorok világméretű piacán fennálló erőfölényével, olyan stratégiát alkalmazva, melynek célja az egyetlen komoly versenytársa, az Advanced Micro Devices Inc. (AMD)⁴ piacról történő kizárása volt.

A Bizottság úgy találta, hogy az Intel erőfölényes helyzetben volt, mivel közel 70%-os vagy nagyobb piaci részesedéssel bírt, és rendkívül nehéz volt versenytársai számára a piacra való belépés és ottani fejlődés, a kutatásba és fejlesztésbe, a szellemi tulajdonba és a gyártólétesítményekbe befektetendő összegek visszaszerezhetetlen jellege miatt.

A Bizottság szerint a visszaélést⁵ az Intel által a saját ügyfeleire (számítógépgyártók) és a Media-Saturn-Holdingra, a mikroelektronikai eszközök európai forgalmazójára vonatkozóan elfogadott több intézkedés képezte.

Ezek értelmében az Intel árendedményeket nyújtott a négy fő számítógép-gyártónak (Dell, Lenovo, HP és NEC), azzal a feltétellel, hogy tőle veszik az összes vagy majdnem az összes x86 processzorukat. Az Intel hasonlóképpen kifizetéseket teljesített a Media-Saturn részére, amelyek feltétele volt, hogy utóbbi kizárólag az Intel x86 processzoraival rendelkező számítógépeket értékesítsen. A Bizottság szerint ezen árendedmények és kifizetések biztosították a fent említett négy gyártó és a Media-Saturn hűségét, és ekképpen jelentősen csökkentették az Intel versenytársainak képességét arra, hogy a saját x86 processzoraik érdemein alapuló versenyt folytassanak. Az Intel versenyellenes magatartása így hozzájárult a fogyasztóknak kínált választási lehetőségek, és ezzel az újításra ösztönzés csökkentéséhez.

¹ A határozat összefoglalóját közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában (C 227., 2009. szeptember 22., 13. o.). Lásd továbbá a Bizottság 2009. május 13-i [IP/09/745](#). és 2009. szeptember 21-i [MEMO/09/400](#). sajtóközleményét.

² A számítógépekben használt mikroprocesszorok két csoportra oszthatók: az x86 processzorok és a más architektúrán alapuló processzorok. Az x86-os architektúra az Intel által saját mikroprocesszoraihoz tervezett szabvány. A Windows és a Linux operációs rendszerek működését egyaránt szolgálja. A Windows elsősorban az x86 utasításkészlethez kötődik.

³ A processzor minden számítógép kulcsfontosságú eleme, mind a rendszer általános teljesítménye, mind a készülék teljes költsége szempontjából. Gyakran a számítógép „agyaként” hivatkoznak rá. A processzorok gyártási folyamatához csúcstechnológiát alkalmazó, költséges létesítményekre van szükség.

⁴ 2000 előtt több vállalkozás is gyártott x86 processzorokat. A legtöbbjük azonban azóta eltűnt a piacról.

⁵ A Bizottság szerint a szóban forgó visszaélés „egységes és folyamatos jogsértésnek” minősült.

A Bizottság a 2006. évi iránymutatás alapján 1,06 milliárd euró bírságot szabott ki az Intellel szemben. Az Intel keresetet indított a Bizottság határozata ellen a Törvényszék előtt, kérve e határozat megsemmisítését, vagy legalább a bírság jelentős csökkentését.⁶

A Törvényszék 2014. június 12-én⁷ teljes egészében elutasította az Intel keresetét.

Az Intel fellebbezést nyújtott be a Törvényszék határozatával szemben azon az alapon, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a következők vonatkozásában: i. az engedmények „kizárólagossági engedményeknek” minősítése; ii. jogsértés megállapítása a 2006. és a 2007. évre, valamint a piaci lefedettség jelentőségének értékelése; iii. egyes, a vevő vásárlásainak csupán kisebb részét lefedő árendengedmény-megállapodások „kizárólagos engedménynek” minősítése; iv. az uniós jog értelmezése azzal összefüggésben, hogy nem áll fenn kötelezettség azon kikérdezés rögzítésére, amelynek a Bizottság a Dell egyik vezetőjét vetette alá; v. az Intel által Kínában, a Lenovóval kötött megállapodásokat illetően a Bizottság joghatósága, valamint vi. a bírság összege és a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás visszaható hatályú alkalmazása.

Az első fellebbezési jogalap tekintetében Nils Wahl főtanácsnok a mai indítványában megjegyzi, hogy a Törvényszék megítélése szerint a Dell, a HP, a NEC és a Lenovo részére biztosított engedmények „kizárólagossági engedmények”, e minősítés folytán pedig a Törvényszék nem ítélte szükségesnek annak vizsgálatát, hogy az ilyen engedmény alkalmas-e a verseny korlátozására.

A főtanácsnok felidézi a Bíróság ítélkezési gyakorlatából levezethető, a hűségengedmények vélelmezett visszaélészerű jellegével kapcsolatos elvet, viszont megjegyzi, hogy a Bíróság következetesen figyelembe vette a „körülmények összességét” annak eldöntése során, hogy a kifogásolt magatartás erőfölénnyel való visszaélésnek minősül-e. A kifogásolt magatartás összefüggéseinek elemzése arra irányul, hogy meg lehessen győződni arról, hogy a jogilag megkövetelt módon bizonyítást nyert, hogy valamely vállalkozás visszaélt az erőfölényével. Ellenkező esetben egy időnként a versenykorlátozásra egyszerűen alkalmatlan magatartásra is általános tilalom vonatkozna. Az ilyen általános tilalom a versenybarát magatartások tiltásának és szankcionálásának kockázatát is előidézné.

A főtanácsnok ezért arra a következtetésre jut, hogy **a Törvényszék a „kizárólagossági engedményeket” tévesen minősítette olyan különálló és egyedi engedménykategóriának, amelynek esetében nem szükséges a körülmények összességének figyelembevétele annak eldöntéséhez, hogy erőfölénnyel való visszaélésről van-e szó.**

A fentiekén kívül a főtanácsnok azt is megállapítja, hogy **a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az alkalmasság másodlagos értékelése során, amikor elmulasztotta a körülmények összessége alapján alátámasztani, hogy a fellebbező által kínált engedmények és kifizetések minden valószínűség szerint versenyellenes piaclezáró hatással bírtak.**

A második fellebbezési jogalapot illetően a főtanácsnok felidézi, hogy a Törvényszék elegendőnek tekintette, hogy a 2002 és 2007 közötti időszakban lezárt piaci részesedés átlagára vonatkozóan átfogó értékelést folytasson le. Ennek alapján irrelevánsnak tekintette, hogy a piaci lefedettség a 2006. és a 2007. évben lényegesen kisebb volt.

A főtanácsnok álláspontja szerint e megközelítés során a Törvényszék elvetette az „elégséges piaci lefedettség” kritériumát, ezáltal pedig **elmulasztotta megvizsgálni, hogy a szóban forgó magatartás alkalmas volt-e arra, hogy 2006-ban és 2007-ben korlátozza a versenyt. Ha ezt nem mulasztotta volna el, arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy az ilyen kismértékű lekötött piaci részesedés a versenykorlátozás megállapítása szempontjából nem bír döntő jelentőséggel, mindezt pedig nem orvosolhatja az „egységes és folyamatos jogsértés”**

⁶ Ezen összeg az x86 processzorok Intel által az EGT területén székhellyel rendelkező vállalkozásoknak a jogsértés utolsó évében számlázott eladások értéke (3 876 827 021 euró 2007-ben) alapján lett megállapítva. A Bizottság ezt követően meghatározta ezen érték adott arányát a jogsértés súlya függvényében (5 % a lehetséges legmagasabb 30 %-hoz képest), majd beszorozta a jogsértés éveinek számával (öt év és három hónap, ami 5,5-es szorzótényezőt eredményezett).

⁷ [T-286/09](#). sz. ügy, lásd a [82/14](#). sz. sajtóközleményt is.

fogalmának alkalmazása. A főtanácsnok kimondja, hogy minden egyes magatartásnak önmagában is jogsértésnek kell minősülnie. A főtanácsnok ezért azt javasolja, hogy a Bíróság adjon helyt a második fellebbezési jogalapnak.

A harmadik fellebbezési jogalapot illetően a főtanácsnok megismétli azt az álláspontját, amely szerint nincs külön „kizárólagossági engedmény” kategória. Ugyanakkor arra az esetre, ha a Bíróság nem értene egyet az álláspontjával, a főtanácsnok úgy véli, hogy e fellebbezési jogalapnak helyt kellene adni azon az alapon, hogy **a „kizárólagossági engedményeknek” az lenne a feltétele, hogy a vásárló a szükségleteit „teljes egészében vagy jelentős részben” az erőfőlényben lévő vállalkozáson keresztül elégítse ki, ami a jelen ügy körülményei között nem teljesül.** A HP és a Lenovo továbbra is jelentős mennyiségű x86-os processzort szerezhetne be az AMD-től.

A negyedik fellebbezési jogalapot illetően a főtanácsnok emlékeztet arra, hogy az uniós szabályozás annak biztosítása érdekében követeli meg a Bizottságtól a kikérdezések rögzítését, hogy az uniós versenyszabályok megsértésével gyanúsított vállalkozások megszervezhessék saját védelmüket, az uniós bíróságok pedig ellenőrizhessék, hogy a Bizottság a jogszabályban meghatározott keretek között gyakorolta-e hatásköreit. Következésképpen a főtanácsnok szerint **a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság nem sértette meg az uniós jogot azzal, hogy elmulasztott az alkalmazandó szabályok szerinti találkozót szervezni, és elmulasztotta rögzíteni azt. A főtanácsnok alapján véve nem ért egyet azzal, hogy az ilyen eljárási szabálytalanságot orvosolhatná az iratanyagról később készített, a Bizottság által rendelkezésre bocsátott feljegyzés, mivel e feljegyzés nem rögzíti azon kikérdezés tartalmát, amelynek a Bizottság a Dell vezetőjét alávetette. A főtanácsnok ezért úgy véli, hogy a negyedik fellebbezési jogalapnak szintén helyt kell adni.**

Ami az ötödik jogalapot és azt a kérdést illeti, hogy a Bizottság a nemzetközi jog alapján rendelkezett-e joghatósággal arra, hogy az Intellel szemben a versenyellenes magatartása miatt eljárjon, a főtanácsnok nincs meggyőződve arról, hogy az Intel általi állítólagos visszaélést úgy lehetne tekinteni, hogy azt az EGT-n belül valósították meg. A főtanácsnok szerint **a Törvényszék elmulasztotta értékelni, hogy az Intel és a Lenovo közötti bizonyos megállapodásokból eredő versenyellenes hatások alkalmasak voltak-e azonnali, lényeges és előre látható versenyellenes hatás kiváltására az EGT-ben, ezáltal pedig tévedett, amikor a megvalósítási kritériumot és a „minősített” hatásokkal kapcsolatos kritériumot is alkalmazta annak érdekében, hogy elutasítsa az Intel által a Bizottság joghatóságának hiányát illetően előadott érveket.**

Végül a kiszabott bírságot illetően a főtanácsnok úgy véli: **az a körülmény, hogy a kiszabott bírság akkoriban rekordot döntött, önmagában nem teszi azt aránytalanná, az Intel pedig nem emelt ki a Törvényszék által elkövetett egyetlen olyan jogi hibát sem, amely lehetővé tenné a Bíróság számára, hogy a bírság arányosságát értékelje.**

Ami a Bizottság 2006. évi bírságkiszabási iránymutatásának olyan magatartásra történő visszaható hatályú alkalmazását illeti, amely részben megelőzte ezt az iránymutatást, a főtanácsnok úgy véli, hogy a Bizottság uniós versenyszabályok megsértése miatti bírságkiszabással kapcsolatos mérlegelési jogkörének határait az uniós jogszabályok határozzák meg, nem pedig a bírságkiszabási iránymutatás. **Amennyiben a kiszabott bírság az e jogszabályokban meghatározott keretek között marad, az Intel nem hivatkozhat eredményesen a visszaható hatály tilalmára a kiszabott bírság vitatása érdekében.**

Mivel az elsőtől az ötödik fellebbezési jogalapnak helyt kellene adni, a főtanácsnok arra a következtetésre jut, hogy **a Törvényszék ítéletét hatályon kívül kellene helyezni. A főtanácsnok ugyanakkor úgy véli, hogy az ügyet vissza kellene utalni a Törvényszékhez annak érdekében, hogy az vizsgálja meg az ügy valamennyi körülményét, adott esetben pedig az Intel magatartásának a belső piaci versenyre gyakorolt tényleges vagy potenciális hatását. Ez a tényállás olyan értékelésével jár, amelynek lefolytatására a Törvényszék kedvezőbb helyzetben van.**

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

A főtanácsnoki indítvány ismertetésekor készített képfelvételek elérhetők:

„[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106